

3181 30. Jan. 1891: 2. Beh. af Lovf. om Ophæv. af Indførselstold paa Raafuller m. m. 3182

som vi ikke nu komme til disse Nedsættelser og til Baandlæggelsen paa Sukkerstatten og paa Olfstatten? Det vil se saadan ud, som det har set ud gennem en lang Narreffe, at Forbruget stadig vil være stigende, og Sukkertoldstatten er i den Tid, jeg har været Rigsdagsmand, steget omtrent med 3 Mill. Kr., og dersom vi ikke faa en saadan Lov, der sætter en Stopper derfor, vil det jo blive en ganske anderledes Stigning end den, der kan fremkomme gennem dette her. Den vilde blive ved at fortsættes lige saa vel som hidtil. Navnlige har der jo hidtil været Stigning paa Petroleum. Vi maa dog huske paa, at nu skal der 3 Gange saa meget Sukker til den samme Stigning, og saa har det endda sin Grænse ved $2\frac{1}{2}$ Million, og der skal dobbelt saa meget Petroleum til samme Stigning som tidligere. Medens Petroleum, da jeg blev Rigsdagsmand, saa godt som ingen større finansiel Betydning havde, er det nu steget og vil blive ved at stige, dets Brug vil jo udvikle sig meget mere end hidtil. Hvilken Betydning har det da ikke, at vi tage Halvdelen af Staten bort? Disse Ting maa tages med i Beregning, naar vi tale om en Indtægtsnedgang; saa ville vi se, at Forholdet vil blive et ganske andet. Jeg skal henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), der var saa venlig eller ulykkelig rettere sagt at insinuere, at den Godtgørelse til Sukkerfabrikkerne, denne Afkortning i Afgifter i Forhold til Tolden, som endnu staar i Lovforslaget, var kommen ind som en Præmie til mig som Medforslagsstiller. Det er en Insinuation som jeg tilbageviser som uforstaaet.

Formanden (Høgshro): Det var for stærkt et Udtryk, det ærede Medlem der brugte.

Clausen: Jeg mener ogsaa, at det er for stærkt, naar et Medlem her i Salen insinuerer, at ens Stilling til de foreliggende Sagers Behandling er paavirket af en Præmie for vedkommendes politiske Stilling til den Kreds, han maasse repræsenterer. Det ærede Medlem sagde, at Flextallets Stilling til Sukkerfabrikkerne maasse skulde betragtes som en Præmie til den ene Forslagsstiller som Medforslagsstiller. Det er en Fornærmelse

mod mig, og har jeg brugt for strænge Udtryk til at tilbagevise den, beklager jeg det, men jeg synes ikke, at Udtrykket var for strengt over for den Fornærmelse, det ærede Medlem fremkom med mod mig.

Formanden (Høgshro): Dommen derover maa det ærede Medlem overlade til mig.

Clausen: Det skal jeg gøre. — Jeg har da nogle Bemærkninger at knytte til den ærede Taler. Han traadte op i Gaar med en Suffisance, som man knap skulde vente af en Mand, der paa dette Omraade staar alene i Udvalget med sine Forslag. Han slog paa sin tidligere Stilling som Tolddvalgets Ordfører, og dette skulde naturligvis hævede hans Autoritet til at optræde med den Suffisance, hvormed han optraadte. Jeg tror nu, at det ærede Medlem har en meget forunderlig Stilling. Han sagde, at man havde brugt ham og taget hans Navn til Indtægt fra Bornholm til Stagen, men det vilde han værgе sig imod. Det er rigtigt, man har brugt hans Navn for Venstres Stilling til Tolbloven og brugt det paa en saadan Maade, at det har vundet, at hans Stilling var en ganske anden end den, han har udtalt i Gaar. Jeg skal ikke opholde mig ved de Olysninger, det ærede Medlem fra Københavns 4de Valgkreds (Scharling) kom med i Dag, idet han godtgjorde, at Betænkningen fra forrige Aar, hvorfør det ærede Medlem var Ordfører, var i afgjort Modstrid med hans Udtalelser i Gaar. Det skal jeg ikke opholde mig ved, det er bedst gennem det ærede Medlems Udtalelser; men jeg har andre Olysninger, som kunne vise hans Stilling, og at han her stillede Sukkeret i første Række. De ere langt ældre end den omtalte Betænkning. Allerede i 1887 har han stillet det i første Række, ligesaa i 1888. Han har paa det bestemteste og stærteste hævdet Sukkerstattens Nedsættelse med en Olfstat som Kompensation uafhængigt af Tolbloven. Maaste jeg med den ærede Formands Tilladelse maa læse blot nogle saa Linter om det ærede Medlems Stilling i 1887-88. Han udtalte der Sp. 1062: „Hvad jeg vilde anse for den eneste rigtigste Løsning af Sukkerpørgsmaalet saavel med Hensyn til Tolden som ogsaa lige over